

Africké převraty odhalují a rozplétají síť západního vměšování

 infokurýr.cz/n/2023/09/02/africke-prevraty-odhaluji-a-rozpletaji-sit-zapadniho-vmesovani

kurýr

2. září 2023

Údajné zahraniční vměšování do francouzských voleb vede k obvinění bývalého prezidenta, protože další bývalá kolonie prochází převratem

Francouzská prokuratura právě obvinila bývalého francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho, který stál v čele západní podpory svržení libyjského vůdce Muammara Kaddáfího v roce 2011, kvůli údajnému libyjskému financování Sarkozyho volební kampaně v roce 2007.

Čas určitě letí! Zdá se, jako by to bylo právě včera, kdy libyjský vůdce navštívil Sarkozyho na Elysejském náměstí po Sarkozyho volebním vítězství v roce 2007 a trval na tom, že se bude cítit pohodlně v tradičním beduínském stanu na trávníku honosného státního penzionu. Sarkozy sám podnikl cestu do Tripolisu jen před několika měsíci, sotva týdny po nástupu do úřadu. Jeho mluvčí označil protiteroristickou spolupráci Francie a Libye za „*dlouholetý společný boj*.“ Ale podezření ohledně Sarkozyho motivů vést obvinění ze změny režimu se objevilo v roce 2012, kdy libyjské zpravodajství činitelé zapletli francouzské agenty do dopadení a zabití Kaddáfího v říjnu 2011, přičemž tvrdili, že kryli Sarkozyho volební kampaň v roce 2007. Anonymní evropští úředníci také začali zpívat stejnou melodii západnímu tisku.

Když bývalý americký prezident Barack Obama v roce 2009 nastoupil do úřadu, pařížští zasvěcenci řekli, že vzhledem ke svému zaměření na zadržování Číny Obama delegoval velkou část Afriky na Francouze a Brity – kteří věci okamžitě podělali. A Obama stále mluvil o těch zmatcích v roce 2016, když v rozhovoru pro The

Atlantic řekl, že „měl více důvěry v Evropany, vzhledem k blízkosti Libye, kteří investují do následných akcí“, v důsledku francouzského a britského -podporoval puč proti Kaddáfímu.

Obama ve stejném rozhovoru podtrhl, jak snadné bylo „koupit zapojení Francie způsobem, který by to pro nás učinil méně nákladné a pro [Ameriku] méně riskantní“ – jen tím, že Sarkozymu umožnil vzít si zásluhy za převrat. Myšlenka, že Francii nebo francouzského prezidenta lze „koupit“, se zde zdá relevantní.

Tyto události v Libyi by také měly vyvolat otázky ohledně nedávného převratu v Gabonu a role Francie při vytváření podmínek, které k němu nakonec vedly.

přijďte podpořit celonárodní setkání

ČESKO PROTI VLÁDĚ

vystupující
ONDŘEJ RAJCHL
PŘEDSÍDA PRG
IANA ZVYRTEK HAMPLOVÁ
SENÁTORKA
VÁCLAV BLAHOŠ
BLAHOŠ
JAN MLÝNSKÝ

16. 9. 2023
14.00 hod.
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

DEMISE!

www.ceskoprotivlade.cz

Stejně jako v případě Libye a Kaddáfího se zdálo, že Sarkozy má také zvláštní vztah ke Gabonu, když v době od svého zvolení v polovině roku 2007 do února 2010 třikrát navštívil zemi, včetně krátce po převzetí moci Alim Bongem v roce 2009, se 42 % hlasů , po smrti svého otce Omara. Poněkud zvláštní pro francouzského prezidenta, jehož předchůdce Jacques Chirac – který miloval Afriku natolik, že na její počtu postavil Musée du Quai d’Orsay – naříkal nad jeho nedostatkem zájmu o kontinent.

„Hlavním zájmem mé cesty je znovu potvrdit loajalitu. Chci ukázat, že Francie je věrná,“ řekl Sarkozy během jedné z návštěv gabonského prezidenta Aliho Bonga v roce 2010. Po těchto nových obviněních z korupce se zdá, že francouzská „loajalita“ v případě Libye mohla být svázána. přímo francouzským prezidentským nebo zvláštním zájmům. A podle některých názorů by to mohl být i případ Gabonu.

V prosinci 2010 The Guardian s odkazem na americký diplomatický depeši z července 2009 a zveřejněný WikiLeaks uvedl, že tehdejší prezident Omar Bongo a další gabonští představitelé zpronevěřili miliardy finančních prostředků ze sdružených rezerv šesti afrických zemí v Bank of Central African. Státy *„pro své vlastní obohacení a na pokyn Bonga převedly finanční prostředky francouzským politickým stranám, včetně podpory francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho“.*

Když se vezmou v úvahu všechny tyto zvláštní zájmy a podvody, je obtížné brát dnešní francouzské proklamace související s převraty v Africe za nominální hodnotu.

Francie *„odsuzuje vojenský převrat, který probíhá v Gabonu,“* řekl mluvčí vlády Olivier Veran začátkem tohoto týdne, když vojenští důstojníci převzali bývalou francouzskou kolonii stejným způsobem, jakým nedávno v Nigeru, Mali, Guineji, Burkině Faso a Čad. Další velké vítězství pro další francouzskou vojenskou stabilizační misi, tentokrát zahrnující 400 „*stálých*“ vojáků v zemi. Nebo možná nakonec ne tak trvalé. Možná, že drzost považovat jakoukoli cizí přítomnost za trvalou je nevýznamnou součástí problému.

Na pařížském rozhořčení nad pučem proti Bongovi je obzvláště zajímavé to, že Francouzi se opravdu nestarali o demokracii – nebo o její zdání – dokud Bongo zůstal u moci. Nedávné prezidentské volby, které gabonská opozice odsoudila jako podvodné a které vyvolaly převrat, nebyly ani podrobeny mezinárodním pozorovatelům. Očividně se Západ prostě nemohl obtěžovat, aby

nějaké poslal. Není to tak, že by nevěděli, že hrozí obrovské riziko podvodu. Washingtonská nevládní organizace Freedom House hodnotí zemi obrovskou nulou v otázce, zda je „*současná hlava vlády nebo jiná hlavní národní autorita*“ zvolena ve svobodných a spravedlivých volbách.

Předseda výboru pro zahraniční vztahy amerického Senátu senátor Bob Menendez (D-NJ) řekl, že je „*hluboce znepokojen vojenským převratem v Gabonu a falešnými volbami, které mu předcházely*“. Ale očividně se Washington až do minulého týdne nezajímal natolik, aby Gabon hledal radar „*svobody a demokracie*“.

Proč se tedy obyvatelé Západu obtěžují až nyní? No, pokud jde o ně, klan Bongo – Ali, který je u moci od roku 2009, a jeho otec Omar před tím – byli považováni za pevně v západní stáji. Zejména francouzské nadnárodní společnosti, jako TotalEnergies a Eramet, využívají v zemi energii a nerostné suroviny – zejména mangan, který je nezbytný při výrobě oceli a Západ ho považuje za kritický.

Pravda je taková, že Francie a Západ si stěžují na nedostatek demokracie na svých afrických místech – nebo kdekoli jinde – pouze tehdy, když se obávají, že by jim nové vedení mohlo roztrhnout další jídelní lístek nebo ho někomu předat jinému.

Autor: Rachel Marsden je fejetonistka, politická stratégka a hostitelka nezávislých talk-show ve francouzštině a angličtině.

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz
